

ministerielle Cirkulære. I al Almindelighed vil jeg sige, at jeg tror, at denne Vejledning er god og ogsaa vil blive fulgt mange Steder. Men hvis man fra Kommunernes Side ønsker at indrette sig paa anden Maade, vil jeg gerne hævde Kommunernes Ret i saa Henseende, og jeg vil gøre mig til Talsmand for det almindelige Princip, at man bør i saa vidt Omfang, som det paa nogen Maade er muligt at forene det med god Orden, overlade det til hver Kommune at finde det Udtryk for sin Administration, som stemmer bedst overens med den paagældende Kommunes Tarv. Navnlig maa det gælde paa et saa specielt Omraade, som det, jeg her taler om. Det er mig nemlig bekendt, at der allerede er Steder, hvor man er forud for det ministerielle Cirkulære, hvor man allerede har tilvejebragt Bogsamlinger for Børnene i Folkeskolen, og hvor man har indrettet sig paa en noget anden Maade. Jeg vil saaledes kunne oplyse, da det maaske vil have sin Interesse, at i den Valgkreds, hvor jeg er fra, have en Bykommune og 8 Landkommuner slaaet sig sammen om at oprette en Børnebogsamling, og man har tilvejebragt den billigt, idet det kun har kostet 20 Kr. for hver Skole det første Aar og de følgende Aar vil koste 10 Kr. for hver Skole, og saa har man straks faaet et saadant Antal Bøger, at man har lige saa mange Bind, som der er Børn over 11 Aar. Man har truffet en Ordning, hvorved der for denne ringe Udgift gives alle Børnene i Folkeskolen — og Friskolerne med — Adgang til at kunne læse mellem 100 og 150 Bind. Men denne Bogsamling er oprettet af Kommunerne med en Bestyrelse af Lærere og Lærerinder, som vælges af Lærerpersonalet. Saaledes have Kommunerne ønsket det. Nu ere alle Kommunerne blevne forespurgt, om de ønske at blive ved den gamle Ordning, og dertil have alle Kommunalbestyrelserne svaret: Ja, vi ønske at bibeholde den gamle Ordning. Jeg vil derfor spørge den højtærede Kultusminister, da dette Spørgsmaal mulig kan have almindelig Interesse, om det i alle Tilfælde vil blive fastholdt som en Betingelse for at kunne faa Statsunderstøttelse til Bogsamlinger for Børn i Folkeskolen, at disse ikke omfatte mere end een Kommune, og at Bestyrelsen vælges efter de Regler, som angives i Ministeriets Cirkulære af 6. Juni d. A.

Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), det ærede Medlem for Roskilde (A. O. Rasmussen) og vist ogsaa det ærede Medlem for Vejle (Nielsen Kirkelund) og

endelig det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Lindø) havde den Glæde at kunne takke for Forslag til Kirkebevillinger paa Finansloven. Jeg misunder ikke de ærede Medlemmer denne Glæde, jeg havde blot ønsket mig at kunne være i samme Tilfælde, og jeg havde forberedt en Takketale, men den vil jeg gemme til anden eller tredje Behandling. Ved denne Lejlighed vil jeg kun udtrykke en Beklagelse over, at der ikke paa Finanslovsforslaget er foreslaaet en Bevilling til en Restauration af Stege Kirke. Jeg kan saa meget mere gøre det, som man efter alt, hvad der er gaaet forud, fra alle Sider havde ventet, at et Forslag om en saadan Bevilling vilde blive fremsat. Det er nemlig Kultusministeriet selv, som fra først af har givet Anledning til, at Spørgsmaalet om en Hovedrestauration af Stege Kirke for Alvor er taget op, og de paagældende Kommuner, Stege By og Stege Landsogn, have imødekommet de Fordringer, man fra Ministeriet har stillet om at yde Bidrag. Det have de ydet i enhver Henseende fuldt ud. Man vil derfor ikke undre sig over, at den almindelige Skuffelse hos de paagældende, der benytte Kirken, faar sit Udtryk ved denne Lejlighed, og jeg venter gode Frugter af denne Beklagelse, saa at det virkelig skal naas, inden Finansloven forlader dette Ting, at faa optaget et Forslag om Bevilling ogsaa til Stege Kirke.

Maa jeg i Korthed referere, hvorledes det forholder sig med denne Sag. Jeg antager nemlig, at den er ubekendt for de fleste af Tingets Medlemmer. I Aaret 1900 blev det af Kirkesynet henstillet til Kirkeinspektionen at tilvejebringe Midler til ny Vinduer i Stege Kirke. Det drejede sig om 2,500 Kr. Da Kirken ikke havde Midler, henvendte man sig til den gejstlige Enkekasse for at faa et Laan. Stiftsøvrigheden, der bestyrer Kassen, lod denne Sag gaa videre til Kultusministeriet, og dette lod saa kgl. Bygningsinspektør Vilhelm Petersen afgive en Erklæring. Under Henviisning til denne Erklæring raadede Kultusministeriet i Skrivelse af 29. Marts 1901 til at lade et Forslag udarbejde af en Mand, der var kyndig i middelalderlig Kirkebygningskunst. Kirkeinspektionen henvendte sig saa til Professor Storck, og denne Mand, som man anser for at være en af de kyndigste Mænd, vi have paa dette Omraade, kom da til at undersøge Kirken. I den Skrivelse, han i den Anledning sendte til Kirkeinspektionen, blev denne opmærksom paa en Udtalelse, der